

Can Vinyalets

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Poligon industrial Can Vinyalets
Emplaçament Rotonda

Coordenades:

Latitud: 41.53987
Longitud: 2.16652
UTM Est (X): 430478
UTM Nord (Y): 4599026

Classificació

Número de fitxa 08260 - 15
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Any 1800
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad: 0890013DF3909S
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dj., 23/04/2009 - 02:00

Descripció

El mas de Can Vinyalets es troba situat al nord del polígon del mateix nom, just al límit del terme municipal de Santa Perpètua amb Polinyà. S'hi accedeix per una rotonda de la carretera de Polinyà, just abans d'entrar en aquest terme.

Can Vinyalets correspon a un mas del segle XIX molt reformat. És un mas de planta rectangular, originàriament desenvolupat en planta baixa i planta pis i golfes. Actualment però la façana principal presenta una planta més, quedant la part posterior de la casa més baixa. Ambdós cossos a diferents nivells presenten coberta a doble vessant de teula àrab. Probablement el cos més baix correspon a l'edifici principal del mas.

La façana principal (oest) ofereix avui una composició simètrica amb dues obertures a banda i banda de la porta principal a nivell de la planta baixa, i tres balcons a nivell de primer pis. A la segona planta hi trobem tres finestres contínues amb arcada de mig punt realitzades amb maó vist. Totes les obertures de les façanes són d'execució contemporània, realitzades a base de maons i una llinda de fusta tant en portes com en balcons. A la façana sud hi trobem un portal d'accés a la planta baixa i tres balcons a la planta pis. Només a la façana posterior hi trobem una petita obertura quadrada o finestra en un lateral i una sèrie de cossos annexats a la planta baixa que difereixen de l'harmonia del conjunt.

Com a elements a destacar observem en l'angle nord-oest del mas un tram de la cantonada construïda en pedra, que s'ha deixat a la vista. La resta de l'edifici es troba, a excepció de les obertures, arrebossat i pintat en color ocre.

Observacions:

Can Vinyalets (noms anteriors Mas Rovira, Mas Vidal). També dit antigament Cal mas Manso. Trobem també hi ha un molí de vent molt ben conservat.

Història

Ressenya històrica extreta de CANYAMERES, 2009: Segle XII.

1121. Primera referència documental del lloc on avui dia hi ha Can Vinyalets.

1137. Apareix documentat en Vidal en el llistat de caps de casa del terme de Santa Perpètua. 1194. Arnau de Foixà, comanador de l'orde de l'Hospital de Sant Joan de Jerusalem a Barcelona, estableix a cens anual el mas Joan a favor de Ferrer Dalmau i Pere Llobet.

Segle XV. La història de Can Vinyalets es vincula amb els destins del mas Camp (actual Can Vinyals).

Segle XVI. 1535. Es ven el mas Vidal a carta de gràcia a Bernat Mas. Es trobava ja en runes.

1550. Enric de Santjust, comanador de l'orde de l'Hospital de Sant Joan de Jerusalem de Barcelona, féu precari per al mas Vidal, a Bernat Mas.

1554. S'adjudica a Bernat Soler els masos Camp i Vidal de la parròquia de Santa Perpètua.

1577. Pasqual Soler ven perpètuament a Pere Climent, el mas Vidal (en ruïnes).

Segle XVII. 1672. Francesc Climent va vendre perpètuament a Francesc Bonaventura Torres, el mas Camp i el mas Vidal enrunat, de la parròquia de Santa Perpètua de Mogoda.

Segle XVIII. 1784. Francesc de Minguella Ferrer i la seva dona Francesca Torres confessaren que tenien el mas Vidal (en ruïnes i deshabitat) amb la gleba de terra en què es trobava edificat.

Segles XIX-XX. Segona meitat del segle XIX. Apareix en les terres de l'antic mas Vidal, un nou mas.

1904. És inscrit al registre de la propietat com a "Manso Robira". Tenia llavors unes 6,1971 ha, amb casa edificada amb planta baixa i pis amb barri de superfície de 400 metres quadrats. El nom del mas ve de que es trobava en terres de Can Vinyals.

1908. És inscrita al registre de la propietat de Sabadell, per Jaume Baqué i Permanyer.

1911. Francesc Rovira Ferrer ven la resta d'una finca anomenada mas Rovira de 1,42418 ha.

Finals de segle. Reparcel·lació i construcció del polígon industrial. La masia és reformada i actualment és un restaurant.

Bibliografia

CANYAMERES, Esteve (2009). Masos, masies i masoveries. Estudi de l'agricultura de Santa Perpètua de Mogoda i Santiga (segles XI-XX). Edita: Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda. Fitxes (CD).

RICART, Joan et alii (1993). Temps enrera, portes endins. Santa Perpètua de Mogoda. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda. Pàg. 155-158.

RICART, J., DÍEZ, M., VILÀS, E., AYMERICH, L., MORRAL, J. (1999). El que sabem del segle XX. Història de Santa Perpètua de Mogoda 1900-1979. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda. 2 Volums.

